

اولیاء-کودک-کارنامه

چند هفته بیشتر از سال تحصیلی باقی نمانده است و در همین چند روز آینده در آستانه امتحانات آخر سال و فصل پر جنب و جوش دانش آموزان فرار میگیریم و پس از آن بلافاصله نتیجه یکسال فعالیت و کار و کوشش آنان بصورت نامهای از اعمال و تلاش یکساله در کارنامههای ارائه میگردد. چهرههایی شادان و خوشحال از موفقیتی که بدست آوردهاند و چهرههایی هم افسرده و غمگین از کوناهای هائی که در تلاش خود داشتهاند. در این میان نونهالان دبستانی را وقتی در کوی و برزن می نگری، می بینی که آنها روی پای خود بند نمی شوند و شادان و خوشحال بسوی منازل خود روان هستند. و

گروه مشاوران

یک سخن و نگاه تحسین آمیز و تشکر آمیز از طرف پدر و مادر پاداش بسیار والاتی است که میتواند در پیشرفتهای بعدی فرزند مؤثر واقع شود. باین جهت پدر و مادر باید هر نوع ترقی و پیشرفت که در کارنامه و نمرات فرزندشان ملاحظه میکنند مورد تحسین و تشویق قرار دهند تا فرزند از تلاش و کوشش خود احساس رضایت نماید.

ملاک و معیار ارزشیابی معلومات در آموزش و پرورش کشور ما طیفی از نمرات است که بین صفر و بیست نوسان مینماید. و با امتحاناتی که بصورت شفاهی و کتبی و عملی از دانش آموز گرفته میشود ارزش معلومات و درجه آنها به صورت ریز نمرات یا کارنامه تحصیلی که در ستونی از آن نام درس و در ستونهای مقابل نمراتی از امتحانات سه ماهه اول و سه ماهه دوم و آخر سال و بالاخره جمع و معدل آنها نقش بسته است و هر یک از این نمرات بازگو کننده معلومات دانش آموز در مقطع زمانی خاصی از مطالب یادگرفته شده می باشد.

از خواهران و برادران همکار تقاضا می شود که هر موقع نمره صفر به دانش آموزی میدهند یگبار دیگر موضوع را بررسی کنند و بسببند در چنین دانش آموزی هیچ نقطه مثبت در درس وجود نداشته که او را محکوم به صفر (هیچ) مینمایند و باز هم بهتر است مجدداً "بررسی کنند زیرا با دادن نمره صفر علاوه بر آنکه موجداتی برای تلاش او فراهم نکرده ایم شخصیت او را هم خدشه دار ساخته ایم.

معمولاً وقتی اولین بار خود دانش آموز بیست

در همین جاست که نقش برخورد خانواده و پدر و مادر با فرزند، فرزنددی که یکسال تلاش کرده و زحماتش به ثمر نرسیده است و همچنین برخورد خانواده‌ای که بعللی فرزندشان نتوانسته موفقیت درخشانی بدست آورد مطرح می شود. هر پدر و مادری از فرزند خود متوقع است که بهتر از دیگران تلاش نموده و نمرات عالیتری داشته باشد ولی باید توجه داشت که گاهی واقعیات غیر از توقعات و انتظارات می باشد. برخورد اول پدر و مادر در هنگام ملاحظه و رؤیت کارنامه فرزندشان باید با قیافه‌ای بشاش و چهره‌ای باز و خندان بوده و پذیرای تلاش فرزندشان باشد.

ابتدا باید نمرات عالی و دروسی که فرزند شما توانسته است در آن نمره بیشتری کسب کند مطرح کنید و از تکیه کردن و نشان دادن و احياناً "ملامت کردن در مورد دروس ضعیف جدا" خودداری نمائید بلکه این موارد را سعی کنید بطور غیر مستقیم و پس از برخورد اولیه طرح نموده و امیدواری دهید که با کوشش بعدی جبران پذیر است در مورد دختران دانش آموز بیشتر دقت و توجه لازم است زیرا روحیه‌ای بمراتب لطیف تر و حساس تر نسبت به پسران دارند و بهتر است پدران اجازه دهند قبل از ایشان مادران از وضع تحصیلی دخترشان مطلع گردند.

فرزند انتظار دارد که از جانب والدین خود و نسبت به موفقیتی که بدست آورده مورد مهر و محبت و تشویق قرار گیرد و پدران و مادران عزیز نباید نسبت به این خواست و انتظار نور چشمان خود بی تفاوت و بی اعتنا باشند.

حتی یک کلام محبت آمیز مانند آفرین و یا

و ملاحظه میکنند باید بدانند که با حاصل تلاش یکساله فرزند خود روبرو هستند و هر نوع واکنش آنها در سازمان روانی فرزندشان چه مثبت و چه منفی تاثير انکارناپذیری دارد . پدران و مادران معمولاً "در هنگام دریافت کارنامه و نتیجه امتحانات با پنج گروه از فرزندانشان مواجه هستند که در برابر هر یک واکنش متناسب با آن باید داشته باشند . گروه اول : دانش آموزان موفق با نمرات عالی و درخشان .

در مورد این گروه اولیاء باید به فرزند خود تذکر دهند که هر توفیق و موفقیتی از جانب خداوند است و مسلماً " باید نسبت به زحمات یکساله فرزند خود کاملاً " جدی و منطقی برخورد نموده واز او قدردانی و تشویق نمایند و درعین حال توجه داشته باشند که این قدردانی موجب غرور و خودخواهی او نشود .

گروه دوم : دانش آموزانی که موفقیت دارند ولی نسبت به گذشته خود عقب مانده اند پیدا کرده اند در این موارد باید حتماً " علت یابی شود و وقتی علت تغییر نمره برای خود دانش آموز روشن شد و دلیل منطقی بدست آورد مسلماً " اثر روانی نامطلوب در او نخواهد گذاشت بلکه در آینده تلاش بیشتری مینماید تا آنها را جبران کند و موفقیت گذشته را باز یابد .

گروه سوم : کارنامه دانش آموزانی است که تلاش متوسطی دارند .

در این مورد و بعضی موارد دیگر باید بدانیم که انسان در طول زندگی و تلاش روزانه خود از تمام استعدادها و ظرفیتهای خود به طور کامل استفاده نمیکند . چنانچه انگیزه‌هایی برای او فراهم شود میتواند موقعیتهای بهتر و موفقیت‌های بیشتر کسب نماید . در چنین مواردی پدران و

نمراتی را که پشت سر هم در کارنامه درج شده ملاحظه میکند یک قضاوت و داوری کلی درباره خود ، معلم ، درس مربوطه ، و معلوماتش مینماید . و در برابر یک نمره میگوید که بر عدل داده شده و حق همین بوده است . در برابر نمره دیگر میگوید که در حق من ظلم شده است و نباید چنین نمره ای می گرفتم .

نمره سوم را مربوط به قصور و کوتاهی خود در درس خواندن می داند . نمره چهارم را مربوط به نداشتن معلم و غیبت طولانی او می بیند .

نمره پنجم را مربوط به تازه کار بودن معلم و نمره دیگر را مربوط به مسائل موجود در خانواده و اختلافات خانوادگی که در هنگام امتحان پی آمده میدانند .

بالاخره وقتی می بیند نمره درس انشاء ویاورزش با سایر نمرات هماهنگ نیست آنها را به کمی علاقه خود به این دروس ارتباط می دهد .

نگاهی هم که به مقایسه نمرات آخرسال با نمرات سه ماهه پیش نموده و برای آن هم توجیه و استدلالی دارد که چگونه نمره این سه ماهه کمتر و یا زیادتر از قبل شده است .

بالاخره تصمیم خود را در توجیه مطالب در هنگام ارائه کارنامه به پدر و مادر میگیرد . و اینجاست که مسئله شخصیتی برایش طرح میشود مخصوصاً " هرگاه پدران و مادران در اولین برخورد فرزندان خود را با سرزنش و نکوهش با بستگان نزدیکشان مانند پسر دائی ، پسرعمو ، دخترخاله و . . . مقایسه کنند که بسیار برای فرزند سنگین و گاهی برای شخصیت او شکننده خواهد بود .

وقتی پدر یا مادر کارنامه فرزندشان را میگیرند

مادران عزیز باید امکاناتی در تعطیلات تابستان برای پیشرفت فرزند خود فراهم سازند تا بتوانند به رشد و تکاملی که بالقوه داراست برسند.

گروه چهارم: دانش آموزانی هستند که در بعضی دروس نمرات قابل قبول نداشته و تجدیدی شده اند. در این مورد ابتدا باید خود دانش آموز نسبت به ماده درسی که تجدید آورده توجیه شود. و علت یا عللی که موجب آن شده بدست آید سپس از فرصتی که در تابستان وجود دارد استفاده نماید و اولیاء وی نیز با برنامه ریزی صحیح امکان جبران را برای وی فراهم سازند.

گروه پنجم: دانش آموزانی هستند که پس از یکسال تحصیلی نتوانسته اند موفق شوند و به کلاس بالاتر ارتقاء یابند در این مورد والیته چقدر بجا خواهد بود که در تغییر نظام آموزشی کشور توجیه شود که محصلین بعلت نمره نیاوردن در بعضی دروس مجبور نباشند تمام دروس و یا یکسال تحصیلی را دوباره تکرار کنند زیرا علاوه بر اثرات نامطلوب عاطفی و روانی که بر روی کودک و خانواده دارد بر اساس گزارشی که چندی قبل داده شد حدود ۵۰ میلیارد تومان در سال باری است که از این بابت بر دوش آموزش و پرورش قرار میگیرد و امید آنکه روزی اصطلاح و عنوان رد شدن و مردود شدن به صورتی از فرهنگ ایران زدوده شود.

بهر حال تا آن موقع و رسیدن آن باید برخورد اولیاء و فرزندان چنین باشد که فرزند بدانند اگر بعلی و بهر علت که مهمترین آن باز هم خود پدر و مادر و یا معلمین او هستند مرتکب گناهی ناخوشودنی نشده و از این بابت نباید مورد شماتت و سرزنش قرار گیرد و بلکه باید با مشورت با معلمین و مربیان و کارشناسان تعلیم و

تربیت مشکل او را حل نمود. در کلیه موارد فوق ارتباط نزدیک پدران و مادران با معلمین و مربیان مدرسه در طول سال تحصیلی و در هنگام گرفتن کارنامه و ریز نمرات و مشورت و استفاده از راهنمائیهای آنان می تواند موفقیتهای دانش آموزان را بیشتر و بیشتر نماید. و برخلاف هر نوع برخورد تند و زنده و عکس العملهای حاد و خشونت آمیز از جانب پدران و مادران در برابر فرزندان علاوه بر آنکه در اصلاح و پیشرفت فرزند تاءثیری ندارد ممکن است زیانهای فراوان و جبران ناپذیری در پی داشته باشد و عواقبی نامطلوب و ناگوار برجای بگذارد.

پیشنهاد می شود که دادن کارنامه در محیطی صمیمانه و دوستانه با حضور پدر و مادر معلم یا نماینده مدرسه و دانش آموز انجام شود.

در پایان از کلیه پدران و مادران تقاضا میشود موقعی که می خواهند نتیجه امتحانات و کارنامه فرزندشان را ملاحظه کنند روزی را که می خواسته اند کارنامه خود را به پدر و مادر خویش ارائه دهند و مخصوصاً "انتظاری که خود از عکس العمل ایشان داشته اند و بالاخره هنگامی را که با نامه اعمال خود در محضر پروردگار خویش قرار میگیرند، و انتظاری که خود از درگاه کبریائی او دارند به خاطر بیاورند.

